

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813209651
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5813209651.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcov: 1a/ A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C., D. XX/XX, 2/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., G. H. XX/XX, XX/ I. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., G. H. XX/XX, 3b/ C. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., G. H. XX/XX, 3c/ D. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., G. H. XX/XX, XX/ D. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., G. H. XX/XX, 4/ J. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., I. L. XX/X, 5/ D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XX/X, 6/ D. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., E. XXX/XXX, 7/ I. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., G. H. XX/XX, všetci právne zastúpení spoločnosťou: JUDr. Dušan Serek advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestovo, Lúčna 6100/1, IČO: 47 258 781, proti žalovaným: 1/ H. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. N. M., K. XXX/XX, 2/ D. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. N. M., K. XXX/XX, žalovaní v rade 1/ a 2/ právne zastúpení spoločnosťou: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, IČO: 50 120 000 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Námestovo z 27. apríla 2021 č. k. 10C/59/2013-628 v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 27. apríla 2021, č. k. 10C/59/2013-657 a dopĺňacím rozsudkom z 12. októbra 2021, č. k. 10C/59/2013-690, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (na základe poslednej zmeny) zamietol žalobu na určenie, že nehnuteľnosti - pozemky C-KN parcela č. 12091/19 - trvalý trávnatý porast o výmere 2328 m² a C-KN parcela č. 12091/22 - ostatná plocha o výmere 169 m², zapísané v LV č. XXX k.ú. M., vlastnícky patria žalobcom v rade 2/, 3a/, 4/, 5/, 6/, 7/ v spoluvlastníckych podieloch po 4/54-in a ďalej, že v spoluvlastníckom podiele 2/6-in patria do dedičstva po neb. D. F. a v spoluvlastníckom podiele 12/54-in do dedičstva neb. O. F.. Vzhľadom k tomu, že v súčasnej dobe sú predmetné nehnuteľnosti vedené na liste vlastníctva v spoluvlastníckom podiele na žalovaných, žalobcovia preukázali naliehavý právny záujem na podanie určovacej vlastníckej žaloby podľa § 137 písm. c) CSP. Žalovaní sporné pozemky nadobudli na základe kúpnej zmluvy registrovanej pod č. V163/07, kúpnej zmluvy registrovej pod č. V793/07 a zámennej zmluvy č. V1646/2008 od P. O. J., ktorý ich nadobudol ešte ako súčasť C-KN parcely č. 12091/12 o výmere 8 848m² od K. A., Q. E. na základe kúpnej zmluvy registrovanej pod č. V547/05. K. A. nadobudla C-KN parcelu č. 12091/12 na základe dohody o zrušení a vysporiadaní podielové spoluvlastníctva, ktorej vklad bol povolený pod č. V228/2004 dňa 26.07.2004, ktorej súčasťou je geometrický plán č. 140/03 vypracovaný P. I. A., na základe ktorého bola vyčlenená C-KN parcela č. 12091/12 (diel 13), ktorá pripadla K. A.. K. A. odvodzovala svoje spoluvlastníctvo k pôvodným PK parc. č. 7109.7110.7111/a, b, a c, titulom dedenia po poručiiteľke K. (P.) D., Q. G., ktorá zomrela XX.XX.XXXX, na základe Uznesenia

o dedičstve Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. D 635/01 a po poručiteľke R. G., zomr. XX.XX.XXXX, na základe Uznesenia o dedičstve Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5D 536/2002, na základe ktorých nadobudla spoluvlastnícky podiel 14/34-in. Žalobcovia odvodzovali spoluvlastnícke právo k sporným pozemkom titulom dedenia

po D. F., Q. L., zomr. XX.XX.XXXX, na základe Osvedčenia o dedičstve Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5D/563/2003, žalobkyňa 3a/ aj titulom dedenia

po pôvodnom žalobcovi 3/ zomr. XX.XX.XXXX na základe Uznesenia Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 7D/251/2017. Na základe vykonaného dokazovania bolo nesporné,

že zápisom č. d. 798/19 došlo k rozdeleniu PK parcel 7109, 71010 a 7111 na parcely 7109, 7110.7111/a, 7109.7110.7111/b a 7109.7110.7111/c, pričom žalobcovia tvrdili, že časť pozemnoknižnej parcely (ďalej len „PK“) č. 7111 zostala vedená v pozemnoknižnej vložke (ďalej len „PKV“) č. 250 (neskôr 1160) k. ú. C. a žalovaní tvrdili, že rozdelením pôvodných PK parcel 7109, 7110 a 7111 vedených pôvodne v PKV č. 394 k. ú. E., došlo k zániku PK parcely č. 7111. Za týmto účelom strany sporu navrhli vykonať dokazovanie znaleckým posudkom č. 10/2018 vypracovaným Ing. Jozefom Polkom, znaleckým posudkom č. 11/2019 vypracovaným Ing. Jánom Šimunom a znaleckým posudkom č. 6/2014 vypracovaným Ing. Annou Šobichovou. Vyriešenie otázky, či na základe č. d. 798/19 došlo k úplnému zániku PK parcely 7111 malo význam pre posúdenie, či právny predchodcovia žalobcov mohli nadobudnúť vlastnícke právo k časti pôvodnej PK parcely

č. 7111 vedenej pôvodne v PKV č. 394 k. ú. E.. Zo znaleckého posudku č. 10/2018 Ing. Jozefa Polku vyplýva, že pred rokom 1919 bola vedená podvojná evidencia PK parcely

č. 7111 a to v PKV č. 394 k. ú. E. a v PKV č. 250 (neskôr 1160) k. ú. C., pričom na základe č. d. 798/1919 k. ú. E. došlo k rozdeleniu pôvodných PK parcel č. 7109, 7110 a 7111 na novovytvorené PK parcely č. 7109.7110.7111/a, 7109.7110. 7111/b, 7109.7109.7109/c, pričom v k. ú. C. uvedená zmena nebola zaznamenaná a v PKV

č. 250 k. ú. C. naďalej zostala evidovaná PK parcela č. 7111. Skutočnosť, že PK parcela č. 7111 po uvedenom novom rozdelení PK parcel zanikla podporuje aj skutočnosť, že výmera pôvodných PK parcel č. 7109, 7110 a 7111 zodpovedá výmere vyššie uvedených novovytvorených parcel (celkovo 15 jutár 471 siah.). Z uvedeného dôvodu pôvodná PK parcela č. 7111 z geodetického hľadiska zanikla, a nebola evidovaná ani v katastrálnej mape. Táto zostala len evidovaná v PKV č. 250 k. ú. C. a následne bola prepísaná do PKV

č. 1160 k. ú. C., len v dôsledku duplicitnej evidencie PK parcel v k. ú. E.

a k. ú. C.. Po roku 1919 do pozemkovej mapy boli zakreslené už len novovytvorené parcely, na základe č. d. 798/19. Obdobne zo znaleckého posudku č. 11/2019 vypracovaného Ing. Jánom Šimunom vyplýva, že pôvodná PK parcela č. 7111 bola evidovaná zároveň v PKV č. 250 k. ú. C. (neskôr 1160) a v PKV 318 k. ú. C. (neskôr v PKV 394

k. ú. E.), so zhodnou výmerou 7 k. j. 1339 štvorcových siah. V roku 1919 na základe č. d. 798 z 22.09.1919 došlo k rozdeleniu pôvodných PK parcel č. 7109, 7110 a 7111 na PK parcele č. 7109.7110.7111/a (odpísané do PKV č. 608a k. ú. E.) na PK parcele

č. 7109.7110.7111/b (ponechané v PKV č. 394 k. ú. E.) a PK parcele

č. 7109.7110.7111/c (odpísané do PKV č. 609 k. ú. E.). Celková výmera novovytvorených parcel zodpovedá výmere pôvodných PK parcel č. 7109, 7110 a 7111.

Po roku 1919 v PK mape boli zakreslené už iba vyššie uvedené novovytvorené parcely, parcela č. 7111 sa v PK mape po roku 1919 nenachádza. Napriek tomu zostala PK parcela 7111 zapísaná v PKV č. 250 v k. ú. C., v roku 1936 došlo k jej preneseniu do novej PKV č. 1160 k. ú. C., v ktorom bol zachovaný intabulačný princíp. Podľa znaleckého posudku č. 6/2014 vypracovaného Ing. Annou Šobichovou PK parcela č. 7111 bola evidovaná v rámci pozemkovej knihy k. ú. E. len jedna, vlastnícke právo bolo pôvodne k nej zapísané v PKV č. 250 pre k. ú. C., zápis je prečiarknutý a nahradený zápisom s odkazom na protokol č. 394 k. ú. E.. Tým je hodnoverne preukázaná postupnosť zápisu ohľadom evidovania vlastníckeho práva k PK parcele č. 7111 vedenej v jednotlivých PK protokoloch pre k. ú. C. a pre k. ú. E.. Došlo k chybnému zápisu PKV č. 250 (neskôr 1160) k. ú. C. dňa 01.09.1936, pretože táto PK parcela č. 7111 už nemohla byť zapísaná, keďže bola celá zrušená, nakoľko geometrickým plánom z 22.09.1919 č. d. 798/19 sa z nej stali novovytvorené PK parcely č. 7109.7110.7111/a, 7109.7110. 7111/b, 7109.7109.7109/c a tomu zodpovedá aj zákres v PK mape. V roku 1936 došlo tak k chybnému zápisu PK parcely č. 7111 do PKV č. 1160 k. ú. C., keďže táto už neexistovala a uvedené bolo spôsobené dvojakou evidenciou parcely v k. ú. E.

a v k. ú. C.. Vzhľadom k tomu, že viaceré pozemky boli vo vlastníctve občanov obce Tvrdošín, bol založený pomocný protokol č. 216, v ktorom sú evidované protokoly

k. ú. C. a v nich je zapísané vlastnícke právo k pozemkom, ktoré sa nachádzali v pôvodnom katastrálnom území E.. Protokol č. 216 bola pomocná PK vložka, ktorá informuje, v akých protokoloch sa jednotlivé parcely nachádzajú a v akých podieloch. Všetky 3 znalecké posudky potvrdzujú, že v roku 1919 došlo k prerozdeleniu pôvodných PK parcel 7109, 7110 a 7111 na novovytvorené PK parcely 7109.7110.7111/a, 7109.7110. 7111/b, 7109.7109.7109/c a tieto boli zakreslené aj do PK mapy s tým, že pokiaľ v PKV č. 250

k. ú. C. (neskôr č. 1160) zostala evidovaná PK parcela č. 7111, bolo to v dôsledku chybného zápisu v pozemkovej knihe, čomu zodpovedá aj výmera starých PK parcel, ktorá sa rovná súčtu výmer novovytvorených PK parcel. Pokiaľ Ing. Šimun vo svojom posudku uvádzal, že súčasné parcely č. 12091/12 a 12091/20 vznikli z pôvodnej PK parcely č. 7111 zapísanej v PKV č. 1160 k. ú. C., uvedené konštatovanie je v rozpore s časťou jeho znaleckého posudku a konštatovaním o vyčerpaní výmer pôvodných parcel a ním uvádzanej nespornej skutočnosti, že PK parcela č. 7111 sa v PK mape po roku 1919 nenachádza.

Aj napriek tomu, že uvedené znalecké posudky boli vyhotovené v iných konaniach a týkajúcich sa iných súčasných C-KN parcel, v riešení otázky dôsledkov zápisu č. d. 798/19 vo vzťahu k pôvodnej PK parcele č. 7111 sú plne použiteľné. Podľa zápisu v PKV č. 7111

k. ú. C. do roku 1936 vo vzťahu ku katastrálnym parcelám č. 12081- lúka F. a 12082 - lúka F., vlastnili ich manželia O. L. a E. L., po nich právna predchodkyňa žalobcov D. F. v podiele 2/3 na základe kúpnej zmluvy

zo dňa 01.05.1936, intabulácia bola vykonaná dňa 01.09.1936 pod č. d. 1215/1936. Predmetom prevodu bola časť parcely 7111, ktorá sa volá F.. Zvyšný podiel

vo výške 2/6 bol odpredaný C. H. v roku 1937. Na základe nikde nezapísanej reálnej deľby PK parcely č. 7111 sa D. F. mala stať výlučnou vlastníčkou PK parcely č. 7111, ktorej zodpovedala parcela č. 12081 - lúka F., (resp. 14771). Sporné pozemky začalo obhospodarovvať družstvo koncom 50-tych rokov 20. storočia, do času vzniku družstva na nich hospodárila D. F. s jej rodinou, ako vyplýva z výsluchu svedka G. I.. Nepovažoval za vierohodné tvrdenia K. A., keďže táto nevedela definovať, ktoré konkrétne lokality jej právny predchodcovia v M. užívali. Keďže K. A. sa narodila v roku 1943, jej tvrdenia vychádzali zo sprostredkovaných informácií. Takto bolo možné konštatovať, že pokiaľ D. F. nadobudla vlastníctvo v časti PK parcely č. 7111 zapísanej v PK protokole č. 250 (neskôr 1160) k. ú. C., tieto nadobudla do vlastníctva v dobrej viere. Pokiaľ K. A. mala nadobudnúť vlastníctvo k PK parcelám č. 7109.7110.7111/a, 7109.7110. 7111/b, 7109.7109.7109/c zapísané v PK protokoloch č. 608a, 609 a 394, k. ú. E. dedením po nebohej K. D. a nebohej R. G., na základe uznesení Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5D 536/2002 a sp. zn. D635/2001, tieto nadobudla v stave neidentickom. K zameraniu uvedených PK parcel a ich pretransformovaniu na C-KN parcely došlo na základe geometrického plánu č. 140/03 z 24.07.2003, ktorý tvoril podklad pre vytvorenie novej C-KN parcely č. 12091/12 - TTP o výmere 8848 m² (z ktorej neskôr vznikli sporné pozemky), ktorý tvoril podklad pre uzavretie dohody o zrušení a vysporiadaní podielového spoluvlastníctva a k neskorším prevodom vlastníctva na základe uzatvorených zmlúv. Pre žalovaných vydržacia doba začala v roku 2004, ktorá bola pretrhnutá v rokoch 2007 a 2008, kedy najneskôr mohli nadobudnúť dôvodnú pochybnosť o vlastníctve pozemkov pri požiadavke o udelení súhlasu s prechodom cez pozemok žiadaný od žalobcov. Na základe takto zisteného skutkového stavu sa musel vysporiadať so skutočnosťou, či žalovaní nadobudli sporné pozemky v dobrej viere a táto je v kontexte všetkých okolností prípadu, a to v posúdení dobrej viery a dobromyseľnosti v nadobúdaní vlastníckeho práva vychádzajúc z rozhodovacej praxe súdov (R 14/2009), ako aj z hľadiska poskytnutia ústavnoprávnej ochrany, keď súd musí postaviť na rovnakú úroveň vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery (I. ÚS 151/2016, I. ÚS 549/2015, uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo/69/2018,

I. ÚS 50/10). Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že R. G. a K. D. boli evidované v PK vložke č. 608/a k. ú. E. ako spoluvlastníčky PK parcely č. 7109.7110.7111/a označenej ako roľa pustá M. „F.“, minimálne od roku 1919. K. A. nadobudla spoluvlastnícky podiel 14/34-ín k predmetnému pozemku titulom dedenia po poručiťke K. D. na základe Uznesenia

o dedičstve Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. D 635/01 a po nebohej R. G.

na základe Uznesenia o dedičstve Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5D 536/2002 na čo bol vyhotovený geometrický plán č. 140/03, ktorý sa stal podkladom pre vysporiadanie podielového spoluvlastníctva K. A. a ostatných spoluvlastníkov s následným prevodom vlastníckeho práva na O. J., na základe kúpnej zmluvy v roku 2005. K. A. a O. J. boli do toho času vzájomne neznáme osoby, preto nie je dôvod neveriť žalovaným, že boli s O. J. dohodnutí, že od neho, po tom čo on kúpi nehnuteľnosť od K. A., odkúpi časť pozemku 12091/12

o výmere 8848 m², pričom aj sami prostredníctvom svojho právnikovi zisťovali právnu históriu kupovaných nehnuteľností a boli ubezpečení, že na nich neviaznu žiadne právne vady. Keďže právna história k pozemkom v línii po K. A. trvala minimálne 85 rokov (od roku 1919 do roku 2004), keď ani pri vyššej ako bežnej opatrnosti sa nemohli dozvedieť o existencii zápisu v PK protokole vedenej pre iné katastrálne územie. Na druhej strane žalobca v rade 1/ vo svojom výsluchu uviedol, že už v roku 1992 bol upozornený na to,

že lúka „sa rozoberá“ a tiež, že vtedy nevedeli, kto je vlastník. Celý čas sa spoliehali na tvrdenia ich právnej predchodkyne D. F. o tom, kde sú vedené hranice a to len približné na základe polohy jednotlivých stromov, čo sa nemuselo zhodovať s reálnym stavom v teréne. To im nebránilo si dať vypracovať geometrický plán a presne vymedziť hranice pozemkov, čím by sa už v roku 2004 dozvedeli, že časť pozemkov, vo vzťahu ktorým sa považujú za vlastníkov, vlastníctvo im nepatrí, na základe čoho k ďalším prevodom vlastníctva na O. J. (v roku 2005) a žalovaných (v roku 2007) by pravdepodobne nedošlo. Taktiež žalobcovia v rade 2/ a 7/ potvrdili, že už v roku 2005 bola za nimi pani F. (sprostredkovateľ - realitná činnosť) a chcela od nich, aby v prospech pani A. zriadili právo prechodu, pričom žalobca v rade 2/ sa vyjadril, že tak nespravil z dôvodu, že pozemok, ktorý mala pani A. kúpiť patrí im a obdobne žalobca

v rade 7/ uviedol, že z dôvodu, že z pozemkami sa začínajú robiť prehmaty. S rovnakou požiadavkou za nimi prišiel žalovaný v rade 1/ aj v roku 2008. Napriek uvedenému žalobcovia neurobili žiadne kroky smerujúce k ochrane ich vlastníckeho práva, a to aj po ďalšej zmene vlastníka na O. J.. Na druhej strane bolo možné konštatovať, že žalovaní a ich právny predchodcovia mali potvrdené vlastníctvo rozhodnutiami štátnych orgánov, na základe čoho bolo možné ich považovať za dobromyseľných nadobúdateľov. Vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci pri nadobúdaní vlastníckeho práva na strane žalovaných bolo dôvodne aplikovať aj ustanovenie § 486 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania proti neúspešným žalobcom v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia. Uviedli, že súd prvej inštancie z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pokiaľ súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že došlo k úplnému vyčerpaniu PK parciel č. 7109, 7110 a 7111 pri vzniku nových PK parciel č. 7109, 7110 a 7111/a, b, c, k. ú. E. zapísané do PK protokolov č. 394, 608a a 609, opomenul vyhodnotiť listinný dôkaz - úradný preklad výpisu z PK protokolu č. 394 k. ú. E., v ktorom nad zápisom PK parcely č. 7110 a 7111 sa nachádzalo poznamenanie, že „sem patrí diel parcely vzhľadom k pomeru...“ Následne nad zápisom PK parcely č. 7111 sa nachádzalo poznamenanie „viď v pozemnoknižnej zápisnici č. 250 Thurdošsin“. Vo vyjadrení z 02.01.2015 teda poukázali, že v PK protokole č. 394 bola právne evidovaná len časť (diel) PK parcely č. 7111 (pred zápisom sporného č. d. 798/1919) a ako spoločná pred rokom 1919 bola evidovaná v protokoloch č. 394 k. ú. E. a č. 250 k. ú. C., tak ako konštatoval na strane 8 znalec Ing. Šimun v ZP č. 11/2019. Sporné č. d. 798/19 sa v štátnom archíve nezachovalo, zo zápisov v knihe podaní je zrejmé, že sa netýkalo aj PK protokolu č. 250 pre k. ú. C. a nemohlo zaniknúť vlastníctvo aj tým vlastníkom, v tom čase evidované v PK protokole 250 k. ú. C., ktorí účastníkmi č. d. 798/1919 neboli, tak, ako vyplýva aj zo zápisu v PK protokole č. 216 pre k. ú. E.. V tomto smere poukazuje aj na závery znaleckého posudku Ing. Šimuna v ZP. č. 11/2019, že pri vykonaní zápisu

č. d. 798 z 22.09.2019 došlo k chybnému zákresu parciel v PK mape, keď správne mala byť do vykonanej deľby zahrnutá len pomerná časť PK parcely č. 7111 (podľa príslušného pomeru k „rali“), ktorá bola vedená v PK protokole č. 364 k. ú. E. a pomerná časť, ktorá bola vedená v PK protokole č. 250 k. ú. C. (neskôr 1160) mala zostať v pozemkovej mape zachovaná. Súd prvej inštancie ďalej dospel k nesprávne právnemu posúdeniu veci, keď na okolnosti prejednávanej veci aplikoval ustanovenia

§ 486 Občianskeho zákonníka. V danom prípade nešlo o spor z dedičského práva medzi pravým a nepravým dedičom navzájom, na ktorý z hľadiska posúdenia dobromyseľnosti tretej osoby dopadá citované ustanovenie Občianskeho zákonníka. Nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie spočíva v priznaní vlastníckeho práva žalovaným napriek tomu, že náš právny poriadok de lege lata neumožňuje nadobudnutie vlastníckeho práva len na základe nadobudnutia od nevlastníka, okrem výslovne zákonom stanovených právnych situácií, pričom uvedené je konzistentné aj s najnovšími rozhodnutiami Ústavného súdu SR

(I. ÚS 510/2016, IV. ÚS 65/2019, IV. ÚS 59/2021), keď k úplnému „odklonu“ od aplikovania zásady „nemo plus iuris“ v rozhodovacej praxi nedochádza, resp. Ústavný súd SR aktuálne k prelomeniu tejto zásady pristupuje veľmi zdržanlivo. Hodnotenie súdu prvej inštancie, že z ich strany nepodnikli žiadne kroky

k ochrane ich vlastníckeho práva, skutkovým zisteniam nezodpovedá. V tejto súvislosti poukázali na rozdelenie pozemkov tzv. F. a F. medzi žalobcom v rade 2/ a p. C. na základe geometrického plánu P. S. z C. a predložili zápisnicu z pojednávania z 11.03.2021 vo veci sp. zn. 5C/44/2013, v ktorom je zaznamenaný výsluch žalobcu v rade 2/ a skutočnosti ohľadom rokov 2007 a 2008, kedy žalobca v rade 2/ E. F. zisťoval stav pozemkov. Na základe uvedeného súd prvej inštancie nemohol dospieť k záveru o pasivite žalobcov v bránení ich vlastníckeho práva. Žiadali rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaní sa k podanému odvolaniu žalobcov písomne nevyjadрили.

4. Na základe podaného odvolania žalobcov proti rozsudku súdu prvej inštancie, Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudkom z 19. januára 2022, č. k. 7Co/157/2021-702, 7Co/158/2021 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Dospel k záveru, že žalobcovia okolnosti nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním v konaní nepreukázali. Tvrdenia žalobcov o tom, že by žalovaní nadobudli vlastnícke právo k žalovaným nehnuteľnostiam od nevlastníka, v konaní preukázané nebolo. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že právne nástupníctvo K. A., Q. E. od pozemnoknižných spoluvlastníkov k novovytvoreným pozemnoknižným parcelám po roku 1919 – K. (P.) D., Q. G. a R. G. v minulosti existovalo a nemožno ďalšie prevody vlastníckeho práva až po súčasných žalovaných považovať za nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka. Tomuto záveru zodpovedajú aj výsledky vykonaného dokazovania po rozdelení (a zániku) pôvodných pozemnoknižných parciel č. 7109, 7110 a 7111 a zápisy v príslušných pozemnoknižných vložkách už k novovytvoreným pozemnoknižným parcelám č. 7109, 7110, 7111/a; č. 7109, 7110, 7111/b; a č. 7109, 7110, 7111/c, keď žalobcovia odôvodňovali nadobudnutie vlastníckeho práva od pôvodnej pozemnoknižnej parcely č. 7111, ktorá zostala vedená v pozemnoknižnom protokole č. 250 (neskôr 1160) k. ú. C., od právnych predchodcov v týchto pozemnoknižných vložkách uvedených. Tomuto výkladu zodpovedajú aj závery znaleckých posudkov č. 10/2018 P. O. I. a č. 6/2014 P. G. H., že v prípade pozemnoknižnej parcely č. 7111 sa jedná o podvojnú evidenciu pozemku v pozemnoknižnej vložke č. 394 k. ú. E., ako aj v pozemnoknižnej vložke č. 250 k. ú. C. so záverom, že pôvodná PK parcela č. 7111 už nemala byť vedená v pozemnoknižnej vložke č. 250 k. ú. C..

5. Na základe podaného dovolania žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 19.1.2022, sp. zn. 7Co/157/2021, 7Co/158/2021, NS SR rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch svojho rozhodnutia konštatoval, že pokiaľ odvolací súd síce prvoinštančné rozhodnutie formálne potvrdil podľa § 387 ods. 2 CSP, v konečnom dôsledku neprevzal jeho odôvodnenie a potrebu zamietnuť žalobu založil na odlišných (vzájomne protirečivých) dôvodoch než súd prvej inštancie, na základe čoho nemožno považovať rozsudok odvolacieho súdu zodpovedajúci zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 220 ods. 2 v spojení s § 387 ods. 2 CSP.

6. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) stranou sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) po nariadení odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 389 ods. 1 písm. c) zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Zákon (Civilný sporový poriadok) nepredpisuje, ani nepredpisovať nemôže, pravidlá, z ktorých by malo vychádzať ako hodnotenie jednotlivých dôkazov, tak hodnotenie ich vzájomných súvislostí. Podstatou zistenia skutkového stavu veci je úsudok sudcu o tom, ktoré z rozhodných a sporných skutočností sú pravdivé, t. j. ktoré z nich bude sudca považovať za preukázané správami získanými vykonaním jednotlivých dôkazov.

8. V procese voľného hodnotenia dôkazov (§ 191 ods. 1 CSP) sú určujúce jednak dielčie, jednak komplexné závery sudcu o vierohodnosti správ, ktoré získal vykonaním dôkazov, ktoré sú podkladom pre záver o zistenom skutkovom stave veci. Základom hodnotiaceho postupu sú vedľa všeobecných a odborných skúseností sudcu taktiež pravidlá logického myslenia (formulované do logických zásad), ako i zásada tzv. dostatočného dôvodu, ktorý vyžaduje, aby každé pravdivé tvrdenie bolo dostatočne odôvodnené.

9. Hodnotením dôkazov sa rozumie myšlienková činnosť súdu (sudcu), ktorým je vykonaným dôkazom prisudzovaná hodnota závažnosti (dôležitosti) pre rozhodnutie, hodnota zákonnosti, hodnota pravdivosti, príp. vierohodnosti.

10. Záver o tom, že účastník (strana sporu) neunesol dôkazné bremeno, je možné urobiť len vtedy, ak hodnotenie dôkazov, ktoré boli za konania vykonané, neumožňuje súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia účastníka, ani o tom, že by bolo nepravdivé.

11. Ak má rozhodnutie súdu zodpovedať hmotnému právu, tak potom súd musí mať možnosť zistiť aj tie skutočnosti rozhodné podľa hmotného práva, preukázaním ktorých strany sporu nenavrhlí všetky potrebné dôkazy, ktoré sú pre súd ľahko dosiahnuteľné a vyplývajú z obsahu spisu.

12. V prejednávanej veci žalobcovia na základe podanej žaloby sa domáhajú určenia vlastníckeho práva k pozemkom – C-KN parc. č. 12091/19 - TTP o výmere 2328 m², C-KN parc. č. 12091/22 – ostatná plocha o výmere 169 m², zapísaných na LV č. XXX k. ú. M., na základe tvrdenia, že uvedené pozemky v súčasnosti ako C-KN parcely, sú v časti totožné s pôvodnou pozemnoknižnou parcelou č. 7111, ktorá zostala evidovaná v pozemnoknižnej vložke č. 250 k. ú. C. a neskôr vlastníctvo bolo apísané v pozemnoknižnej vložke č. 1160 k. ú. C., pričom vlastníctvo k nej odvíjajú od svojej právnej predchodkyne D. F., Q. L. a na základe nimi tvrdeného a v konaní preukazovaného užívania tejto časti pôvodnej pozemnoknižnej parcely č. 7111 ich právnou predchodkyňou do vzniku družstva, koncom 50-tych rokov minulého storočia. Podľa zápisu v pozemnoknižnej vložke č. 1160 k. ú. C. vo vzťahu k pozemnoknižnej parcele č. 7111 – lúka v M., D. F., Q. L. mala vlastníť podiel 4/6-ín a C. H. podiel 2/6-ín, keď D. F. nadobudla podiel 4/6-ín kúpnu zmluvou z 1.5.1936 od O. L. a manželky E. L., Q. A. pod č. d. 1215/36, pričom sa jedná o miestnu časť (v súčasnej dobe vedenej v k. ú. M.), zvanej ako „F.“. V tejto súvislosti žalobcovia poukazovali na zápis v pozemnoknižnej vložke č. 250 k. ú. C. pod B23, kedy (1. septembra 1936 pod číslom 1215) došlo k odpísaniu pozemnoknižnej parcely č. 7111 z pozemnoknižnej vložky 250 k. ú. C. do pozemnoknižnej vložky č. 1160 k. ú. C., čomu následne zodpovedá zápis v pozemnoknižnej vložke 1160 k. ú. C. na O. L. v podiele 3/6-ín a manželku E. L., Q. A. v podiele 3/6-ín s následnými zápsmi v prospech D. F., Q. L. v podiele 4/6-ín a C. H. v podiele 2/6-ín. Podľa tvrdenia žalobcov (a právneho zástupcu žalobcov na odvolacom pojednávaní dňa 13. marca 2024), že aj po rozdelení pôvodných pozemnoknižných parciel č. 7109, 7110 a 7111 v roku 1919, kedy došlo k vytvoreniu nových pozemnoknižných parciel s novými výmerami (vid'. zápis pod B15 v pozemnoknižnej vložke č. 394 k. ú. E.), mala zostať po roku 1919 evidencia a zápis vlastníctva k časti pôvodnej pozemnoknižnej parcely č. 7111 tak v pozemnoknižnom protokole č. 250 k. ú. C., ako aj v pozemnoknižnom protokole č. 394 k. ú. E. s tým, že po roku 1919 bolo vlastníctvo k pôvodnej pozemnoknižnej parcele č. 7111 evidované naďalej v pozemnoknižnej vložke č. 250 (neskôr 1160 k. ú. C.) ako aj k novovytvoreným parcelám č. 7109, 7110, 7111/a – 8 katastrálnych jutár 806 siah v pozemnoknižnej vložke č. 608 k. ú. E., pričom nie je len zrejmé, aká časť plochy (výmery) parcely č. 7111 mala prináležať vlastníkom zapísaným v pozemnoknižnej vložke č. 608 k. ú. E. a aká časť plochy (výmery) v prospech vlastníkov evidovaných v pozemnoknižnej vložke č. 250 (neskôr 1160) k. ú. C..

13. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že pôvodné pozemnoknižné parcely č. 7109 – S. I. M. o výmere 1 katastrálne jutro 310 siah, č. 7110 – S. I. M. – 6 katastrálnych jutár 622 siah a č. 7111 – S. I. M. – 7 katastrálnych jutár 1339 siah boli evidované (Majetková podstata A) v pozemnoknižnej vložke č. 394 k. ú. E., pričom v časti B pozemnoknižnej vložky pod bodom č. 15 bol vykonaný nasledovný zápis - „Došlo 22. septembra 1919 č. 798..., nehnuteľnosť v riadkoch 1 až 3 v časti A1, uvedená pod č. 7109, 7110, 7111 sa v zmysle geometrického plánu rozdeľuje nasledovne: - časť označenú písmenom a.) v rozlohe 8 jutár 806 štvorcových siah sa zapisuje do novovytvorenej pozemnoknižnej zápisnice č. 608, - časť označená písmenom c.) v rozlohe 5 jutár 315 štvorcových siah sa zapisuje do novootvorenej pozemnoknižnej zápisnice č. 609 vo Vitanovej, a - časť označená písmenom b.) v rozlohe 1 jutro 950 štvorcových siah v časti A1 riadok 4 sa zachováva“.

14. Pokiaľ sa týka zápisov vlastníckeho práva v novovytvorenej pozemnoknižnej vložke č. 608 k. ú. E. vo vzťahu k zápisu novovytvorených pozemnoknižných parciel 7109, 7110, 7111/a – S. I. M. (F.) o výmere 8 katastrálnych jutár 806 siah, pôvodne zápis bol vedený v prospech O. D. v podiele 10/17-ín a v prospech R. G. a K. (P.) G., vydatej D. v podiele 7/17-ín. Posledný zápis v uvedenej pozemnoknižnej vložke je

evidovaný na G. F., ktorý ho nadobudol od svojich právnych predchodcov, ktorí nadobudli podiel 10/17-ín pôvodného (prvotne) zapísaného O. D..

15. Pokiaľ sa týka zápisu novovytvorených pozemnoknižných parciel č. 7109, 7110 a 7111/b po roku 1919 v pozemnoknižnej vložke č. XXX – S. I. M. (D. F.) o výmere 1 katastrálne jutro 950 siah (zápis v časti A m. č. 4 Majetková podstata), vlastníctvo pôvodne bolo vedené na B. F. (zrejme B. F.) v podiele 10/17-ín a na T. G. v podiele 7/17-ín, keď neskôr podiel T. G. bol vedený na R. G. a K. (P.) G. – neskôr vydatú D.. Podiel B. F. (zápis pod bodom 8) bol neskôr vedený na O. D., ďalší zápis – bol prevod O. D. podielu 10/17-ín titulom kúpy v prospech O. F. a manželky E., Q. R., a posledný zápis na D. F., Q. F..

16. Novovytvorené pozemnoknižné parcely č. 7109, 7110 a 7111/c boli po roku 1919 vedené v novovytvorenej pozemnoknižnej vložke č. 609 – S. I. M. (E. F.) o výmere 5 katastrálnych jutár 315 siah, pôvodne vedené vlastníctvo na O. D. v podiele 10/17-ín a na R. G. a K. (P.) G., vydatú D. v podiele 7/17-ín, keď podiel 10/17-ín pozemnoknižného spoluvlastníka O. D. bol prevedený na D. R., Q. D..

17. Na základe výsledkov dokazovania vyplýva skutkové zistenie, že výmera pôvodných pozemnoknižných parciel č. 7109 (1 katastrálne jutro 310 siah), č. 7110 (6 katastrálnych jutár 422 siah) a č. 7111 (7 katastrálnych jutár 1339 siah) zapísaných do roku 1919 v pozemnoknižnej vložke č. 394 k. ú. E. zodpovedala celková výmera 14 katastrálnych jutár a 2071 štvorcových siah, ktorá je totožná s celkovou výmerou novovytvorených parciel: 1. č. 7109, 7110, 7111/a – 8 katastrálnych jutár 806 štvorcových siah, 2. č. 7109, 7110, 7111/b – 1 katastrálne jutro 950 siah, 3. č. 7109, 7110, 7111/c – 5 katastrálnych jutár 315 siah, t. j. celkovo 14 katastrálnych jutár 2071 štvorcových siah. Je zrejme, že žalovaní odvodzovali vlastnícke právo od ich právnych predchodcov najmä, že P. O. J. nadobudol pozemky od K. A., Q. E., ktorá ich nadobudla titulom dedenia po nebohej K. D., zomrelej 28.12.1951 na základe uznesenia Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. D635/2001 a po nebohej R. G., zomrelej 2.2.1941 na základe uznesenia Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. D536/2002 – po pôvodných pozemnoknižných spoluvlastníkoch, evidovaných v podiele 7/17-ín tak v zmysle zápisu vlastníckeho práva v pozemnoknižnej vložke č. 394 k. ú. E. - k pôvodným pozemnoknižným parcelám č. 7109, 7110, 7111 v zmysle zápisu do roku 1919 ako aj po vytvorení novovytvorených pozemnoknižných parciel č. 7109, 7110, 7111/a; č. 7109, 7110, 7111/b a č. 7109, 7110, 7111/c.

18. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, v konaní sa stalo sporným, či: 1. v zmysle zápisu v pozemnoknižnej vložke č. 394 k. ú. E. bod 15 po roku 1919 došlo k úplnému zániku pôvodných pozemnoknižných parciel č. 7109, 7110 a 7111 - S. F. (vo vzťahu ktorej sa predmet konania týka) a ich vyčerpaniu vznikom nových pozemnoknižných parciel

č. 7109,7110,7111/a (S. F.), č. 7109, 7110, 7111/b (S. D. F.),

č. 7109, 7110, 7111/c (S. E. F.), keď aj podľa záverov znaleckého posudku č. 6/2014 vypracovaného Ing. Annou Šobichovou a č. 10/2018 vypracovaného Ing. Jozefom Polkom pôvodná pozemnoknižná parcela č. 7111 už nemala byť zapísaná v pozemnoknižnom protokole č. 250 k. ú. C., čomu zodpovedá jednak zápis v pozemnoknižnej vložke č. XXX k. ú. E., ako aj zhodná výmera starých (pôvodných) pozemnoknižných parciel č. 7109, 7110, 7111 s výmerou novovytvorených pozemnoknižných parciel po roku 1919. Odvolací súd v odvolacom konaní uvedené skutočnosti (ako aj vyslovené závery súdu prvej inštancie) v odvolacom konaní nemohol preveriť, keďže súčasťou spisového materiálu (jeho žurnalizácie) je len znalecký posudok č. 6/2014 vypracovaný Ing. Annou Šobichovou, ostatné dva znalecké posudky Ing. Jozefa Polku č. 10/2018 a Ing. Jána Šimuna č. 11/2019 súčasťou tohto spisového materiálu nie sú. Žalobcovia odvodzovali vlastnícke právo

k žalovaným parcelám aj na základe ďalšieho dôvodu – 2. skutočného užívania časti

pozemnoknižnej parcely č. 7111 ich právnou predchodkyňou D. F., Q. L., čomu zodpovedajú zápisy v pozemnoknižných vložkách č. 250 k. ú. C., a najmä v pozemnoknižnej vložke č. 1160 k. ú. C. na jej právnych predchodcov O. L. a E. L.. V tejto súvislosti je možné konštatovať, že súd prvej inštancie nevenoval dostatočnú pozornosť predkladaným tvrdeniam a listinným dôkazom, najmä zápisom vlastníckeho práva špeciálne pokiaľ sa týka evidovania vlastníctva k pozemkom nachádzajúcim sa v k. ú. E. (M.), v ktorom katastrálnom území bolo evidované vlastníctvo aj v prospech obyvateľov mesta Tvrdošín. Vzhľadom k tomu, že tak strana žalobcov ako aj strana žalovaných odvodzuje vlastníctvo k žalovaným parcelám od svojich právnych predchodcov, ktorým svedčil zápis vlastníckeho práva v pozemnoknižných vložkách - v prípade žalobcov sa jedná o zápis v pozemnoknižnej vložke č. 250 a 1160 k. ú. C. a v prípade žalovaných zápis vlastníctva v prospech R. G. a K. (P.) G., vydatej D., vo vložkách č. 394, 608 a 609 k. ú. E.. Vzhľadom na okolnosti, že vlastníctvo k pozemnoknižným

parcelám č. 7109, 7110, 7111 sa viedlo v pozemnoknižných vložkách tak pre katastrálne územie E. (neskôr M.) ako aj pre katastrálne územie C., javí sa preto, aby zo strany súdu prvej inštancie bolo/je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie za účelom vysvetlenia (pochopenia) súvislosti s týmto duálnym zápisom vedenia vlastníctva pre dve katastrálne územia k rovnakým parcelám, a to vyžiadanim si ďalších podkladov vo vzťahu k zápisom takéhoto duálneho zapisovania, príp. ďalších podkladov z pozemkovej knihy Okresného úradu Tvrdošín, katastrálny odbor (napr. pozemkových a katastrálnych máp), príp. aj samotnou návštevou pozemkovej knihy za účelom vysvetlenia vedenia evidovania vlastníctva v dávnej minulosti pred rokom 1919, ako aj po roku 1919 v nasledujúcich rokoch evidovania vlastníctva, mapovej evidencie a číselného označovania (a zmien) pozemnoknižných parcel, keďže sa jedná o osobitné okolnosti evidovania vlastníctva v tomto/týchto katastrálnych územi.

19. Je zrejmé, že pozemnoknižná vložka č. 394 k. ú. E. vznikla odpisom z pozemnoknižných vložiek č. 224, 292 a 318, nie je však zrejmé, z ktorého katastrálneho územia – E. (M.) alebo C.. V zápise v pozemnoknižnej vložke č. 394 k. ú. E. pod A m. č. 2 sa (pod ňou) nachádza poznámka v maďarskom jazyku (podľa prekladu na č. l. 326 spisu – „viď. v pozemnoknižnej zápisnici č. 250 Tvrdošín“), keď podľa tvrdenia právneho zástupcu žalobcov sa zápis týka parcely č. 7111 vedenej v časti A m. č. 3. Pokiaľ sa týka evidovania vlastníctva v pozemnoknižnej vložke č. 250 k. ú. C. (č. l. 49 spisu), v nej je uvedený zápis vlastníctva (v časti A pod poradovým číslom 21 k pozemnoknižnej parcele č. 7111 – o výmere 7 katastrálnych jutár 1339 siah, kde je odkaz na zápis pod B23, ako je vyššie hodnotené), pôvodné vlastníctvo bolo evidované na Q. U. a neskôr rodinu Reiszovcov. Nad zápisom v pozemnoknižnej vložke č. XXX k. ú. C. v časti A m. č. 21 pozemnoknižná parcela č. 7111 S. l. M. o výmere 7 katastrálnych jutár 1339 siah je uvedený (maďarsky) odkaz na zápis pozemnoknižného protokolu č. 216 - zrejme pre katastrálne územie E., keď podľa pripojenej (zažurnalizovanej) fotokópie pozemnoknižnej vložky č. 216 k. ú. E. (č. l. 103 spisu) pod p. č. 362 je evidencia pozemnoknižnej parcely (zápis je značne opravovaný) zrejme k pozemnoknižnej parcele č. 7111 – o výmere 7 katastrálnych jutár 1339 siah, keď aj podľa záverov znaleckého posudku č. 6/2014 Ing. Anny Šobichovej zápis pod p. č. 362 by sa mal týkať pôvodnej pozemnoknižnej parcely č. 7111 k. ú. E., čomu zodpovedá aj výmera, keď súdom prvej inštancie nebolo ďalej hodnotené, z akého dôvodu nebol v tejto pozemnoknižnej vložke č. 216 k. ú. E. (ako údajného pomocného protokolu) evidovaný zápis k ďalším dvom pozemnoknižným parcelám pôvodne zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. 394 k. ú. E., t. j. pozemky č. 7109 a 7110, resp. aký význam mala evidencia parcel v tomto pozemnoknižnom protokole.

20. V spisovom materiáli mimo žurnalizácie sa nachádzajú pôvodné mapy zrejme z roku 1869 k. ú. E. (M.), kde sú graficky vyznačené (okrem iných) časti katastrálneho územia nazvané „F.“, „F.“, keď podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu na odvolacom pojednávaní - že pozemnoknižným parcelám č. 7109, 7110 a 7111 zodpovedalo pôvodné označenie parcel číslom 204 tak v oblasti F. ako aj (D. G. E.) F., pričom až neskôr došlo k prečíslovaniu tohto prvotného pozemnoknižného označenia čísla 204 na označenie č. 7109, 7110 a 7111, pričom následne v prvej polovici 20. storočia za čas evidencie pozemkovej knihy mala byť pôvodne pozemnoknižná parcela č. 204, neskôr označovaná/vedená ako parcela č. 7111, označovaná aj ako parcela č. 12081, resp. podľa novšieho číslovania číslom 14771. Prílohou farebnej nezažurnalizovanej grafickej časti zobrazenia katastra M. z roku 1869 je tzv. Prvá a Druhá (knihy) uvedenia menného zoznamu fyzických osôb a ich vlastníctva, ktorá skutočnosť by mohla zodpovedať záverom vyjadreným v rozhodnutí Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici z 6.6.1995 č. j. 300-1740/1995 (na č. l. 262 spisu) ohľadom evidovania jednotlivých území pre obec C. označený číslami I, II, III, z ktorých diel II C. je označený pre tzv. M., ktoré skutočnosti môžu mať tiež význam pre vyhodnotenie skutkových okolností vo vzťahu k evidovaniu vlastníctva kat. územia M. (predtým E.) pre občanov C., v pozemnoknižných vložkách k. ú. E. (M.) a k. ú. C..

21. Právny zástupca žalobcov na odvolacom pojednávaní poukázal na skutočnosť užívania parcel ich právnou predchodkyňou D. F. poukazujúc na číslovanie predtým evidovanej pozemnoknižnej parcele č. 7111, ktorá mala mať aj číslovanie 12081, resp. novšie číslovanie 14771, vychádzajúc ďalej aj zo záverov znaleckého posudku č. 11/2019 vypracovaného znalcom Ing. Jánom Šimunom, z ktorého má vyplývať skutočnosť, že u pozemnoknižných parcel 12081, 12082 bol vedený ako užívateľ/vlastník Q. P. a vo vzťahu k pozemnoknižným parcelám 12083, 12084, 12085, bol užívateľ/vlastník D. O., pričom tieto parcely 12081, 12082, 12083, 12084 a 12085 by mali zodpovedať pozemnoknižnej parcele neskôr označovanej ako č. 7111, pričom znalec vo svojom znaleckom posudku mal farebne graficky vyznačiť žalobcami uvádzané skutočnosti. Odvolací súd uvádzanú skutočnosť v odvolacom konaní nemohol

preskúmať, keďže tak znalecký posudok Ing. Jána Šimuna č. 11/2019 ako aj znalecký posudok Ing. Polku Jozefa

č. 10/2018 neboli súčasťou spisového materiálu. Z výsluchu právneho zástupcu žalobcov na odvolacom pojednávaní odvolací súd zistil, že znalecký posudok č. 11/2019 vypracovaný znalcom Ing. Jánom Šimunom je súčasťou spisu vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 10C/60/2013, ktoré konanie nie je právoplatne skončené, znalecký posudok Ing. Jozefa Polku bol vypracovaný ku konaniu sp. zn. 5C/44/2013 a vec nie je právoplatne skončená.

Bolo povinnosťou súdu prvej inštancie, pokiaľ uvedené listinné dôkazy považoval za podstatné pre zistenie skutkového stavu a pre vyvodenie záverov o opodstatnenosti/ dôvodnosti alebo nedôvodnosti podanej žaloby, tieto riadne zabezpečiť v prebiehajúcom konaní a tieto (listinné dôkazy) vyhodnocovať v zmysle podmienok

§§ 185 až 188, 204 CSP, spolu s ostatnými výsledkami vykonaného dokazovania. Vzhľadom na charakter prejednávanej veci bude potrebné, aby súd prvej inštancie aj vzhľadom na polohové posúdenie zobrazenia pozemnoknižných parciel v minulosti si zabezpečil buď originály, resp. fotokópie v rovnakej kvalite zobrazenia (farebne), najmä čo sa týka grafického zobrazenia parciel, v uvedených znaleckých posudkoch (viď. aj listinné dôkazy na č. I. 44 – 82 spisu).

22. Žalobcovia s preukazovaním vlastníckeho práva k žalovaným parcelám - odvodzujúc vlastníctvo od právnej predchodkyne D. F., Q. L., predkladali súdu pozemnostné hárky k viacerým pôvodným (pozemnoknižným) spoluvlastníkom, vo vzťahu ktorým je odvodzované vlastnícke právo buď od zápisu v pozemnoknižnej vložke XXX k. ú. E., alebo vo vzťahu k zápisu vlastníckeho práva v pozemnoknižnej vložke 250 a neskôr 1160 k. ú. C., keď podľa tvrdenia právneho zástupcu žalobcov na odvolacom pojednávaní, tieto pozemnostné hárky boli evidované podľa Zákona o pozemkovom katastri č. 177/1928 Sb. s účinnosťou od 1.1.1928. V súvislosti s podanou žalobou žalobcovia predložili súdu ako listinný dôkaz napr. pozemnostný hárok č. 508 (č. I. 61 spisu) s evidenciou O. L. a E. Q. A., v ktorej (okrem iných) bolo evidované užívanie parcely č. 14771 – F. o výmere 5 há 851 m² (s ďalšou poznámkou a s tým, že parcela je preškrtnutá), ďalej pozemnostný hárok č. 135/39 vedený na C. H., kde je vo vzťahu k parcele č. 14772 – F. vedené vlastníctvo vo výmere 3 há 11 árov a 5 m², ďalej pozemnostný hárok č. 985/č.33/37 (č. I. 65 spisu) evidovaný na D. F., Q. L., kde je evidované užívanie vo vzťahu k parcele č. 14771 – F. o výmere 5 há 851 m², ďalej pozemnostný hárok na č. I 68 spisu vo vzťahu k evidencii K. D., Q. G. a R. G., jedná sa o neúplný pozemnostný hárok (prekrývaný pri vytváraní fotokópie), kde je evidované užívanie vo vzťahu k parcelám napr. F. č. 14774, 14777, 14780, 14783, 14786, 14789, 14792, 14795, 14798, 14801, ako aj pozemnostný hárok (č. I. 71 spisu) vo vzťahu k evidovaniu užívania pozemnoknižnej spoluvlastníčky D. R., Q. D., F. D., Q. F., O. F. a G. F. v časti F.. Súd prvej inštancie bude ďalej zisťovať aj skutočnosti ohľadom vlastníctva žalobcov a ich právnych predchodcov v katastri nehnuteľností, keďže podľa výpovede žalobcu v rade 6/ D. F. na odvolacom pojednávaní, časť lúky na F. bola v minulosti odpredaná tretím osobám. Súd prvej inštancie tieto a ďalšie predložené listinné dôkazy nevyhodnocoval v spojitosti s ostatnými výsledkami vykonaného dokazovania.

23. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie spôsobom, ako mu ukladá Civilný sporový poriadok, dôsledne sa nezaoberal tvrdeniami, skutočnosťami a dôkazmi, ktoré mohli mať význam pre rozhodnutie vo veci, z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)